

Św. Józef

Biuletyn Mężczyzn
Świętego Józefa

nr 28, grudzień 2021

Rok świętego Józefa i co dalej?

Rok świętego Józefa i co dalej?

Dobiegł końca rok świętego Józefa zainicjowany przez papieża Franciszka. Trwa ciągle rok poświęcony rodzinie. Sięgając wstecz pamiętamy, że podobne inicjatywy były podejmowane w minionych latach. Jubileusz miłosierdzia, rok wiary, rok poświęcony kapłanom. Tego rodzaju wydarzenia mają jeden podstawowy cel, który można streścić Jezusowym zdaniem, powtarzanym przez świętego Jana Pawła II: „Wypłyn na głębię”. Nie chodzi zatem, nieładnie mówiąc, o odfajkowanie kolejnej „akcji” kościelnej. Chodzi o konkretną zmianę w naszym życiu. Pierwszym krokiem tej zmiany winno być „słuchanie”. Pismo święte wielokrotnie zachęca nas do słuchania. „Słuchaj Izraelu” (Pwp 6, 4) tak zaczyna się Dekalog. Jezus mówi: „kto ma uszy do słuchania niechaj słucha” (Mt 11, 15). A w innym miejscu: „Uważajcie więc jak słuchacie” (Łk 8, 18). Jeżeli tak naprawdę chcemy żyć z Bogiem ciągle trzeba weryfikować nasze „słuchanie Boga”. Bóg najpełniej przemówił przez „Słowo”, które stało się ciałem. Ten, który jest odwiecznym Słowem przyjmuje ludzkie ciało z Maryi Dziewicy, aby wypowiedzieć Dobrą Nowinę, Ewangelię o Bogu Trójjedynym, który jest odwieczną miłością, który „wybrał nas przed założeniem świata, abyśmy byli święci i nieskalani przed Jego obliczem. Z miłości przeznaczył nas dla siebie jako przybranych synów przez Jezusa Chrystusa, według postanowienia swej woli, ku chwale majestatu swej łaski, którą obdarzył nas w Umiłowanym” (Ef 1, 4-6). Dostajemy ten numer biuletynu w drugiej części Adwentu, która ma nas przygotować do Uroczystości Bożego Narodzenia. W czasie świąt liturgia kilkakrotnie przypomni nam prolog Ewangelii świętego Jana a w nim słowa: „Na początku było Słowo, a Słowo było u Boga, i Bogiem było Słowo. Ono było na początku

u Boga. Wszystko przez Nie się stało, a bez Niego nic się nie stało, co się stało.

Na świecie było [Słowo], a świat stał się przez Nie, lecz świat Go nie poznał. Przyszło do swojej własności, a swoi Go nie przyjęli. Wszystkim tym jednak, którzy Je przyjęli, dało moc, aby się stali dziećmi Bożymi. tym, którzy wierzą w imię Jego - którzy ani z krwi, ani z żądzy ciała, ani z woli męża, ale z Boga się narodzili. A Słowo stało się ciałem i zamieszkało wśród nas. I oglądaliśmy Jego chwałę, chwałę, jaką Jednorodzony otrzymuje od Ojca, pełen łaski i prawdy” (J 1, 1-3.10-14). Święty Józef jest człowiekiem zasłuchania. Znakiem tego zasłuchania jest jego milczenie na kartach Pisma Świętego. Warto zatem postawić sobie pytanie, czy miniony rok świętego Józefa choć trochę umocnił nas w postawie ucznia, który słucha. W jaki sposób karmienie się Słowem przemienia moje życie? Zapraszam do podzielenia się świadectwem jak przeżyliśmy rok świętego Józefa, a także refleksją nad minionym czasem w perspektywie trwającego synodu Kościoła Powszechnego. Proponuję także lekturę fragmentów Adhortacji apostołskiej „Verbum Domini” papieża Benedykta XVI, która jest owocem synodu poświęconego Słowu Bożemu.

Na święta życzę każdemu z Was abyście SŁOWO wypowiadające miłość Boga do człowieka przez tajemnicę Narodzenia w Betlejem przyjęli tak jak święty Józef. Pozdrawiam ks. Mirosław – kapelan Msj

By czynić dobro

...skoro w centrum Bożego Objawienia jest wydarzenie Chrystusa, to należy uznać również, że samo stworzenie, liber naturae, zasadniczo także jest częścią tej symfonii na wiele głosów, w której wyraża się jedyne Słowo. Wyznajemy też, że Bóg przekazywał swoje Słowo w dziejach zbawienia, Jego głos było słycać; mocą swego Ducha «mówił przez proroków». Słowo Boże wyraża się zatem w ciągu całych dziejów zbawienia, a w pełni w tajemnicy wcielenia, śmierci i zmartwychwstania Syna Bożego. Następnie słowem Bożym jest przepowiadanie Apostołów, posłusznych poleceniu zmartwychwstałego Jezusa: «Idźcie na cały świat i głosicie Ewangelię wszelkiemu stworzeniu!» (Mk 16, 15). A więc słowo Boże jest przekazywane w żywej Tradycji Kościoła. Na koniec, słowem Bożym, poświadczonym i natchnionym przez Boga, są święte Pisma, Stary i Nowy Testament. Wszystko to pozwala nam zrozumieć, dlaczego w Kościele otaczamy wielką czcią święte Pisma, chociaż wiara chrześcijańska nie jest «religią Księgi»: chrześcijaństwo jest «religią „słowa” Bożego», nie «słowa spisanego i milczącego, ale Słowa Wcielonego i żywego». Dlatego Pismo należy głosić, słuchać go, czytać, przyjmować i przeżywać jako słowo Boże, w ślad za Tradycją apostołską, od której jest nieodłączne.

Będąc świadomi fundamentalnego znaczenia słowa Bożego w odniesieniu do odwiecznego Logosu Boga, który stał się ciałem, jedyne Zbawiciela i Pośrednika między Bogiem i człowiekiem i wsłuchując się w to słowo, uznajemy dzięki Objawieniu biblijnemu, że stanowi ono fundament całej rzeczywistości. W Prologu św. Jan stwierdza w odniesieniu do Boskiego Logosu, że «wszystko przez Nie się stało, a bez Niego nic się nie stało, [z tego], co się stało» (1, 3); również w Liście do Kolosan mówi się w odniesieniu do Chrystusa, do «Pierworodnego wobec każdego stworzenia» (por. 1, 15), że «wszystko przez Niego i dla Niego zostało stworzone» (1, 16). Również autor Listu do Hebrajczyków przypomina, że «przez wiarę poznajemy, że słowem Boga wszechświat został tak stworzony, iż to, co widzimy, powstało nie z rzeczy widzialnych» (11, 3). To przesłanie jest dla nas wyzwajające. Słowa Pisma świętego wskazują bowiem, że nic nie jest owocem irracjonalnego przypadku, ale wszystko istnieje, bo tak chciał Bóg, należy do Jego planu, którego centrum stanowi zaproszenie do uczestniczenia w życiu Bożym w Chrystusie. Stworzenie rodzi się z Logosu i nosi niezatarty ślad stwórczego Rozumu, który wprowadza ład i kieruje. O tej radosnej pewności mówią Psalmi: «Przez słowo Pana powstały niebiosa i wszystkie ich zastępy przez tchnienie ust Jego» (33 [32], 6); a ponadto: «Bo On przemówił, a wszystko powstało; On rozkazał, i zaczęło istnieć» (33 [32], 9). Cała rzeczywistość wyraża tę tajemnicę: «Niebiosa głoszą chwałę Boga, dzieło rąk Jego

nieboskłon obwieszcza» (Ps 19 [18], 2). Dlatego już samo Pismo święte zachęca nas, byśmy poznawali Stwórcę, patrząc na stworzenie (por. Mdr 13, 5; Rz 1, 19-20). Tradycja myśli chrześcijańskiej potrafiła zgłębić ten zasadniczy element, jakim jest symfonia Słowa, na przykład wtedy, gdy św. Bonawentura, który wraz z wielką tradycją ojców greckich widzi wszelkie możliwości stworzenia w Logosie, stwierdza, że «każde stworzenie jest słowem Bożym, ponieważ głosi Boga». Konstytucja dogmatyczna Dei verbum ujęła to w syntetycznym stwierdzeniu, że «Bóg, który przez Słowo wszystko stwarza (por. J 1, 3) i zachowuje, daje ludziom w rzeczach stworzonych wieczne świadectwo o sobie».

Rzeczywistość rodzi się zatem ze Słowa jako creatura Verbi, a powołaniem wszystkiego jest służba Słowu. Świat stworzony jest miejscem, w którym rozgrywa się cała historia miłości Boga i Jego stworzenia. Zbawienie człowieka jest więc przyczyną wszystkiego. Spoglądając na wszechświat w perspektywie dziejów zbawienia, odkrywamy, że pozycja człowieka w świecie stworzonym jest niepowtarzalna i szczególna: «Stworzył więc Bóg człowieka na swój obraz, na obraz Boży go stworzył: stworzył mężczyznę i niewiastę» (Rdz 1, 27). Pozwala nam to w pełni uznać, jak cenne są dary otrzymane od Stwórcy: wartość własnego ciała, dar rozumu, wolności i sumienia. Znajdujemy tu także to, co tradycja filozoficzna nazywa «prawem naturalnym». Faktycznie, «każdy człowiek obdarzony sumieniem i poczuciem odpowiedzialności odczuwa wewnętrzny impuls, by czynić dobro», a więc unikać zła. Jak przypomina św. Tomasz z Akwinu, na tej zasadzie opierają się także wszystkie inne nakazy prawa naturalnego. Słuchanie słowa Bożego sprawia przede wszystkim, że szanujemy potrzebę życia zgodnie z tym prawem «wypisanym w sercu» (por. Rz 2, 15; 7, 23). Jezus Chrystus daje ludziom również nowe Prawo, Prawo Ewangelii, w którym zawiera się i doskonale urzeczywistnia prawo naturalne, wyzwajając nas z prawa grzechu, z powodu którego, jak mówi św. Paweł, «łatwo przychodzi mi chcieć tego, co dobre, ale wykonać – nie» (Rz 7, 18), i dając ludziom możliwość, dzięki łasce, uczestniczyć w życiu Bożym i przezwyciężać egoizm.

Kto zna słowo Boże, w pełni zna również znaczenie każdego stworzenia. Jeśli bowiem wszystko «ma istnienie» w Tym, który jest «przed wszystkim» (por. Kol 1, 17), to człowiek, budujący swoje życie na Jego słowie, buduje naprawdę w sposób solidny i trwały. Słowo Boże faktycznie skłania nas do zmiany naszej koncepcji realizmu: «Realistą jest ten, kto w słowie Bożym rozpoznaje fundament wszystkiego». Szczególnie w naszych czasach, w których uwidoczniła się nietrwałość wielu rzeczy, na których się opieramy, budując życie, w których jesteśmy skłonni pokładać nadzieję. Prędzej czy później okazuje się, że posiadanie, przyjemność i władza nie są zdolne zaspokoić najgłębszych pragnień serca człowieka. On bowiem do budowy własnego życia potrzebuje solidnych fundamentów, które trwają również wtedy, gdy zabraknie ludzkich pewników. Rzeczywiście «słowo Twe, Panie, trwa na wieki, niezmiennie jak niebiosa», a wierność Pana trwa «z pokolenia

na pokolenie» (Ps 119 [118], 89-90), i dlatego człowiek, budujący na tym słowie, buduje dom własnego życia na skale (por. Mt 7, 24). Oby nasze serce mogło codziennie mówić Bogu: «Ty jesteś obrońcą moim i moją tarczą, pokładam ufność w Twoim słowie» (Ps 119 [118], 114), i obyśmy jak św. Piotr mogli w codziennym postępowaniu powierzać siebie Panu Jezusowi: «na Twoje słowo zarzucę sieci» (Łk 5, 5).

Benedykt XVI *Verbum Domini* nr 7-10

Otworzyć umysł i serce na działanie Ducha Świętego

...człowiek jawi się jako adresat słowa, zachęcany i wzywany, by włączył się w ten dialog miłości, dając wolną odpowiedź. Tak więc Bóg uczynił każdego z nas zdolnym do słuchania słowa Bożego i odpowiadania na nie. Człowiek jest stworzony w Słowie i w Nim żyje; nie może zrozumieć samego siebie, jeśli nie otwiera się na ten dialog. Słowo Boże ukazuje synowską i relacyjną naturę naszego życia. Doprawdy mocą łaski jesteśmy powołani, byśmy upodobnili się do Chrystusa, Syna Ojca, i zostali w Nim przemienieni. Bóg słucha człowieka i odpowiada na jego pytania

W tym dialogu z Bogiem rozumiemy samych siebie i znajdujemy odpowiedź na najgłębsze pytania kryjące się w naszym sercu. Słowo Boże nie przeciwstawia się bowiem człowiekowi, nie niszczy jego autentycznych pragnień, co więcej, oświeca je, oczyszczając i doprowadzając do spełnienia. Jakże ważne jest w naszych czasach odkrycie, że tylko Bóg odpowiada na pragnienie obecne w sercu każdego człowieka! Niestety, w naszej epoce, zwłaszcza na Zachodzie, rozpowszechniło się przekonanie, że Bóg nie zajmuje się życiem i problemami człowieka i – co więcej – że Jego obecność może stanowić zagrożenie dla ludzkiej autonomii. W rzeczywistości cała ekonomia zbawienia pokazuje nam, że Bóg przemawia oraz działa w historii dla dobra człowieka i jego pełnego zbawienia. Dlatego z duszpasterskiego punktu widzenia decydujące znaczenie ma ukazywanie zdolności słowa Bożego do dialogu o problemach, którym człowiek musi stawiać czoło w życiu codziennym. Właśnie Jezus staje przed nami jako Ten, który przyszedł, abyśmy mieli życie w obfitości (por. J 10, 10). Dlatego też musimy podejmować wszelkie wysiłki, by ukazywać słowo Boże jako otwarcie na nasze własne problemy, jako odpowiedź na nasze własne pytania, szersze otwarcie na nasze własne wartości i jednocześnie zaspokojenie naszych własnych dążeń. Duszpasterstwo Kościoła powinno nam ukazywać, że Bóg wsłuchuje się w potrzeby

człowieka i jego wołanie. Św. Bonawentura stwierdza w *Breviloquium*: «Owoce Pisma świętego nie jest cokolwiek, lecz pełnia wiecznego szczęścia. Pismo święte jest bowiem właśnie księgą, w której zapisane są słowa życia wiecznego, abyśmy nie tylko wierzyli, ale także mieli życie wieczne, w którym będziemy widzieć, będziemy miłować i zrealizowane będą wszystkie nasze pragnienia».

Słowo Boże przygotowuje każdego z nas do rozmowy z Panem: przemawiający Bóg uczy nas, jak możemy z Nim rozmawiać. Przychodzi nam tu na myśl Księga Psalmów, gdzie On podsuwa nam słowa, którymi możemy się do Niego zwracać, przedstawiać Mu w rozmowie nasze życie, przemieniając je tak, żeby stało się drogą do Boga. W Psalmach wyrażona jest bowiem cała gama uczuć, jakich człowiek może doświadczyć w swoim życiu i które mądrze przedstawia Bogu; znajdują tu swój wyraz radość i ból, udręka i nadzieja, lęk i obawy. Obok Psalmów mamy na myśli także wiele innych tekstów Pisma świętego, w których człowiek zwraca się do Boga w formie modlitwy wstawiennej (por. Wj 33, 12-16), pieśni radości z powodu zwycięstwa (por. Wj 15) albo skargi podczas pełnienia misji (por. Jr 20, 7-18). W ten sposób również słowo, które człowiek kieruje do Boga, staje się słowem Bożym, co potwierdza dialogiczny charakter całego Objawienia chrześcijańskiego, a cała egzystencja człowieka staje się dialogiem z Bogiem, który mówi i słucha, który wzywa i porusza nasze życie. Słowo Boże pokazuje tutaj, że całe życie człowieka upływa pod znakiem powołania Bożego.

«Bogu objawiającemu należy się „posłuszeństwo wiary” (por. Rz 1, 5; 16, 26; 2 Kor 10, 5-6). Przez nie człowiek w sposób wolny całkowicie powierza się Bogu, ofiarowując „Bogu objawiającemu pełne poddanie umysłu i woli” oraz ochotnie przyjmując udzielone przez Niego Objawienie». W tych słowach Konstytucja dogmatyczna *Dei verbum* opisała dokładnie postawę człowieka wobec Boga. Właściwą odpowiedzią, jaką człowiek daje Bogu, który mówi, jest wiara. Staje się tu jasne, że «aby przyjąć Objawienie, człowiek musi otworzyć umysł i serce na działanie Ducha Świętego, który pozwala mu pojąć słowo Boże obecne w świętych Pismach». Istotnie, dzięki głoszeniu słowa Bożego rodzi się wiara, z którą całym sercem przyjmujemy objawioną nam prawdę i powierzamy całych siebie Chrystusowi: «wiara rodzi się z tego, co się słyszy, tym zaś, co się słyszy, jest słowo Chrystusa» (Rz 10, 17). Całe dzieje zbawienia pokazują nam stopniowo ten ścisły związek między słowem Bożym i wiarą, który urzeczywistnia się w spotkaniu z Chrystusem. Dzięki Niemu bowiem wiara przybiera kształt spotkania z Osobą, której powierzamy własne życie. Jezus Chrystus jest dziś nadal obecny w historii w swoim ciele, którym jest Kościół, dlatego akt naszej wiary jest zarazem aktem osobistym i kościelnym.

Benedykt XVI *Verbum Domini* nr 22 -25

Z życia męskich wspólnot i ruchów

29 grudnia 2021 - Rodzinne Kolędowanie

Zapraszamy z rodzinami w środę 29 grudnia 2021 - Po mszy wieczornej (18:30) na wspólne kolędowanie Kamieniołom przy Sanktuarium św. Józefa w Krakowie Podgórze

Nasze kolejne duże spotkanie w Kamieniołomie: 19 stycznia 2022.

Spotkanie pozwala na realizowanie programu 72h do Zmartwychwstałego życia.

Temat: "Cień Ojca" - Jak żyć przesłaniem Kazania na Górze?

Gość: **Kardynał Luis Antonio Gokim Tagle** - kardynał, doktor teologii, biskup diecezjalny Imus w latach 2001–2011, arcybiskup metropolita Manili i prymas Filipin w latach 2011–2019, kardynał od 2012 (najpierw w stopniu prezbitera, w 2020 promowany do stopnia biskupa), przewodniczący Caritas Internationalis od 2015, prefekt Kongregacji ds. Ewangelizacji Narodów. Zapraszamy

Luty 2022

Męski Weekend: **Mistyka Męskości - z o. Macinem Wójtowiczem** - szczegóły wkrótce na stronie: mezczyzni.net

7 lutego do 9 maja - Kurs ALPHA po męsku

Kurs Alpha to cykl 11 spotkań połączonych ze wspólnym wyjazdem. Spotykamy się w luźnej atmosferze, by wspólnie zastanowić się nad pytaniami, które nurtują większość z nas nt. Boga, kościoła, sensu życia, Jezusa i wielu innych kwestii dotyczących wiary chrześcijańskiej.

Ruszamy w poniedziałek 7 lutego

UWAGA - ZMIANA TERMINU - Weekend 27-29 maja z Mieczysławem Guzewiczem

Zapraszamy na weekend z Mieczysławem Guzewiczem.

Przeżywając kumulację: Rok św. Józefa i Rok Rodziny warto popatrzeć na małżeńską relację św. Józefa z Maryją - stanowiącą fundament Świętej Rodziny. Czego jako mężczyźni możemy się tu nauczyć, by nasze rodziny również były święte?

24 września 2022

Kolejne VI Oblężenie Jasnej Góry - Zapraszamy.

Wszystkie formy wsparcia podane są na stronie internetowej <http://mezczyzni.net/main/o-nas/wsparcie-mj>

Zapraszamy do programu 72h o Zmartwychwstałego Życia. Podejmijmy wyzwanie podejmując wzajemne zobowiązanie oddając Bogu 72 godziny rocznie

Zespół redakcyjny:

Ks. Mirosław Żak, Andrzej Lewek, Krzysztof Kantorski

Skład: tł; Zdjęcia: stock-adobe, w winiecie wykorzystany Fragment ikony św. Józefa napisanej w klasztorze Sióstr Karmelitanek Bosych w Kielcach

Adres redakcji:

Stowarzyszenie Mężczyźni Świętego Józefa. ul. Zamoyskiego 2, 30-523 Kraków

e-mail: biuletyn@mezczyzni.net strona internetowa: www.biuletyn.mezczyzni.net

Pismo przeznaczone do użytku wewnętrznego MŚJ